WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 12 21 maart 1970
35 ct. p. w. Losse nrs. 45 ct. België 8 fr.

Kees, Jan-Karel, Marietje, Annelies, Harry en de moeder van Marietje

Marietje was de eerste die een Caravelle snoepte. Nu zijn al haar vriendjes weg van die nieuwe, lekkere Caravelle. In fijne Van Houten melkchocola zit zachte toffee en knapperige "rice crispies".
Wees ook een van de eersten en hap er in!
Wedden dat je zegt:

Caravelle dat is het wel!

een Van Houten candybar
twee stukjes
30 ct

Oom Donalds BRIEVENBUS

POSTBUS 497
AMSTERDAM

HOU JIJ VAN SOEP? LEKKERE, WARME, DAMPENDE SOEP MET EEN HELEBOEL STUKJES VLEES EN MEER VAN DAT FIJNS? OOM DAGOBERT IS OOK DOL OP SOEP, ALS HET TENMINSTE OESTERSOEP IS, ZODAT HIJ ER MISSCHIEN EEN PARELTJE IN KAN VINDEN. ZO GINGEN DIEDERIK EN IK VAN DE WEEK OESTERSOEP MET HEM ETEN EN HIJ BETAALDE OOK NOG...

JULLIE WONEN IN DE STAD WAAR BERENO BOTJE MET ZIJN SCHEER JE NAAR TOE VOER, HÈ *PETER* EN *JAAP SAP* UIT *ZUIDLAREN*. GEZELLIG OM TWEE BRIEVEN VAN TWEE BROERTJES TE KRIJGEN. WIE VAN JULLIE IS DE OUDSTE OF ZIJN JULLIE SOMS EEN TWEELING?

BRIEVEN SCHRIJVEN IS BEST EEN LEUK WERKJE, *LUCIA WOLTER* IN *DIDAM*, MAAR IK BEN ZELF OOK DIKWIJLS VAN PLAN OM IEMAND TE SCHRIJVEN EN DAN DUURT HET VAAK EEN HELE TIJD VOOR IK HET OOK ECHT DOE. WEET JE WIE ER MOOIE LANGE BRIEVEN KAN SCHRIJVEN? KATRIEN!

TJA, *PIET DE VRIES* IN *BENNEKOM*. DE NEEFJES HEBBEN HET TEGENWOORDIG TE DRUK MET HUN SCHOOLWERK OM NOG VEEL AAN HUN POSTZEGELVERZAMELING TE DOEN. BOVENDIEN RUILEN ZE AL HUN DUBBELE AL SINDS JAREN MET PUK EN MAX MOUSE. NIKS AAN TE DOEN, PIET.

'DRIEMAAL IS SCHEEPSRECHT' IS INDERDAAD EEN OUD GEZEGDE, *HANNY BRAAM* IN *HEERDE*, MAAR DAT WIL NIET ZEGGEN DAT ALLE KINDEREN NA DRIE KEER SCHRIJVEN IN DE DONALD DUCK KOMEN.

HOKUS-POKUS-PILATUS-PAS! ZOU JIJ OOK WEL WILLEN TOVEREN *GEORGINE ROMSWINKEL* IN *HEELSUM*? HET IS ALLEEN ZO JAMMER DAT MIKMAK EN MAGICA MEESTAL ALLEEN MAAR LELIJKE STREKEN UITHALEN. JIJ ZOU VAST VEEL LEUKERE DINGEN BEDENKEN ALS JE ECHT KON TOVEREN. DAG GEORGINE.

EEN BRIEF UIT HET VERRE LAND TURKIJE KREEG IK VAN *HELEN* EN *MAAIKE VAN DER EIJK* IN *ANKARA*. IK VIND VLOKJE EN KALLI ERGE LEUKE NAMEN VOOR KATTEN. WAT IS MOPS VOOR EEN HOND?

OVER HONDEN EN POEZEN GESPROKEN. OP DIT MOMENT HEB IK PLUTO TE LOGEREN, WANT MICKEY EN GOOFY ZIJN DE STAD UIT. DIE MALLE HOND IS IN DE ACHTERKAMER MET TOBBER AAN HET VECHTEN EN HET IS EEN GEBLAAS EN GEBLAF VAN JEWELSTE. IK DENK DAT IK DAAR MAAR EENS GAUW EEN EIND AAN GA MAKEN. TOT DE VOLGENDE WEEK.

Oom Dagobert PARELS voor het GRIJPEN

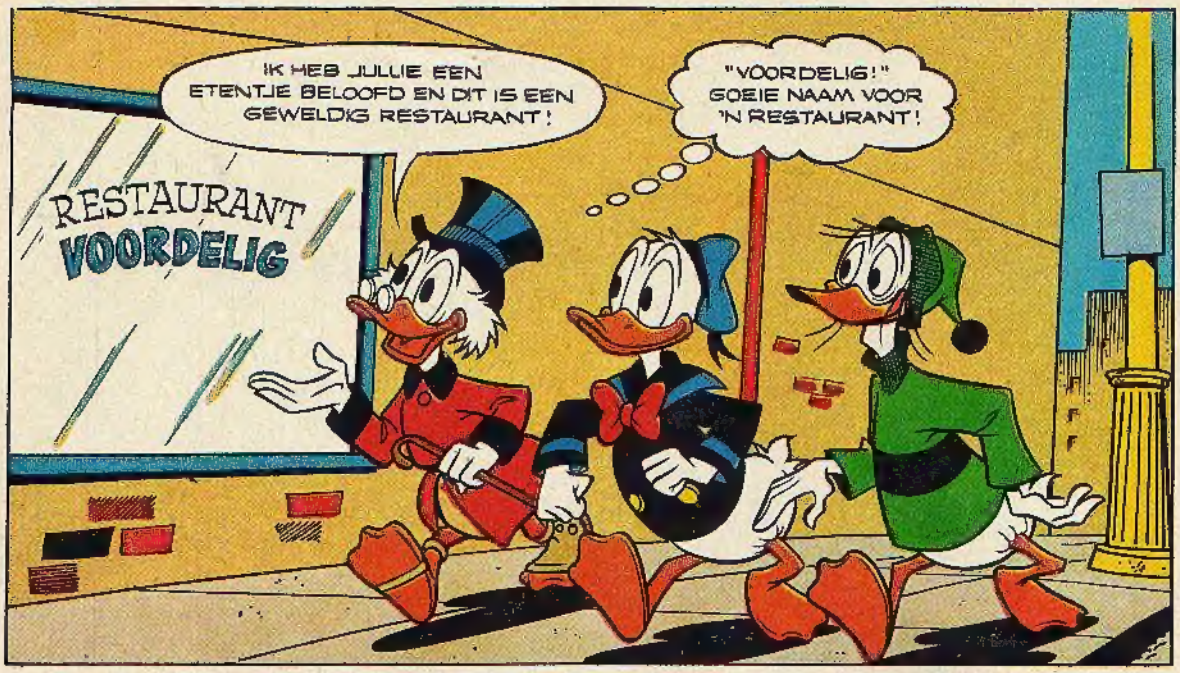

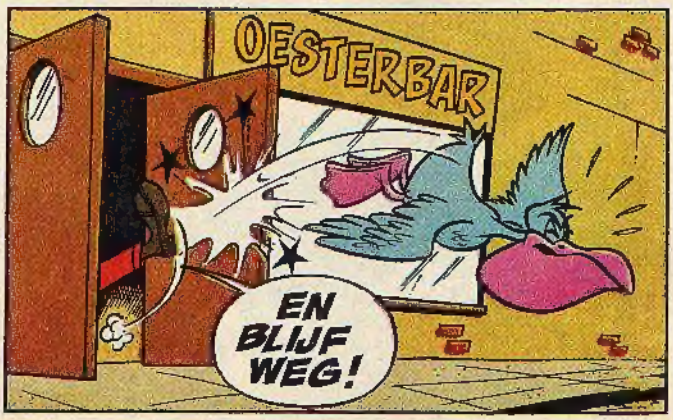

IK HOU NIET VAN OESTERS!
DAT KOMT ALLEEN OMDAT ZE ZO DUUR ZIJN!
MISSCHIEN VINDEN WE WEL 'N PAREL!
HMM! DAAR HAD IK NIET AAN GEDACHT!
DIEDERIK HEEFT 'M TE PAKKEN!
KOM MEE! WE ETEN IN DE OESTERBAR!
JIPPIE! DIEDERIK HEEFT 'T VOOR ELKAAR!
MISSCHIEN VIND IK OESTERS TOCH WEL LEKKER!
HA, EEN NIEUWE KANS!
DE CHEF DENKT NATUURLIJK DAT IK OOK EEN EEND BEN.
EN NOU BLIJF JE BUITEN!!!
DRIE PORTIES OESTERSOEP, ALSTUBLIEFT!
HIJ IS KNOTS! HIJ DENKT DAT-IE ECHT 'N PAREL ZAL VINDEN!
PFOE!

GEEF MIJ MAAR 'N KREEFTEN-COCKTAIL!
EN IK 'N GEBAKKEN...
STOP! WE NEMEN ALLE DRIE OESTERSOEP!
NOU, U HOORT WAT MENEER ZEGT..DRIE PORTIES OESTERSOEP!
DRIEMAAL OESTERSOEP!
KOMT VOOR ELKAAR!
OEPS!
KNAP!
VERHIP! M'N KRALEN ZIJN IN DE PAN GEVALLEN! DIE NAMAAKPARELS HEBBEN ME F1,98 GEKOST! IK WIL ZE TERUG!
HOE STAAT HET MET M'N PA ...OESTERS, OBER? IK HEB HONGER!
NOU VERSPREEKT-IE ZICH OOK AL!
IK ZAL 'NS VOOR U KIJKEN!
SCHIET OP MET DIE OESTERSOEP! DE KLANTEN WORDEN ONGEDULDIG!
TJA! DAN MAAR MÈT KRALEN!

EVEN LATER ...
KNERS!
KRUNSJ!
KNARRS!
SHH!
SHHH!
DAAR ZAL DE CHEF MEER VAN HOREN!
ZULKE HARDE OESTERS HEB IK NOG NOOIT GEPROEFD!
PARELS!
JIPPIE! IK HEB PARELS IN M'N OESTERSOEP GEVONDEN!!!
OEI! DAT HAD IK NIET MOETEN ZEGGEN!
PARELS!
OESTER-PARELS!
PAREL-OESTERS!
PARELS!
PARELS!
PARELS!
OESTERS!
PARELS!

NU IEDEREEN HET WEET, MOET IK DE BUIT GAUW BINNENHALEN!

NOG FLINK WAT OESTERS HIER, OBER!

OESTERS, ALSTUBLIEFT!
OESTERS HIER!
EEN DUBBELE PORTIE VOOR MIJ!
PARELTJES GRAAG!
EN VLUG 'N BEETJE!

DA'S NIET EERLIJK! HET WAS MIJN IDEE!

PARELS!
NEE IKKE!
EERST IK!
VLUG!
OESTERS!
IK BEN AAN DE BEURT!
EN EEN BESCHAAFDE PELIKAAN MAG ER NIET IN!

ER ZITTEN GAATJES IN!
HET ZIJN GEEN PARELS, MAAR KRALEN!

IK EIS MIJN OESTERS!

WE MOETEN HIER WEG!
TJONGE! IK BEN NIET EENS KLAAR MET ETEN!

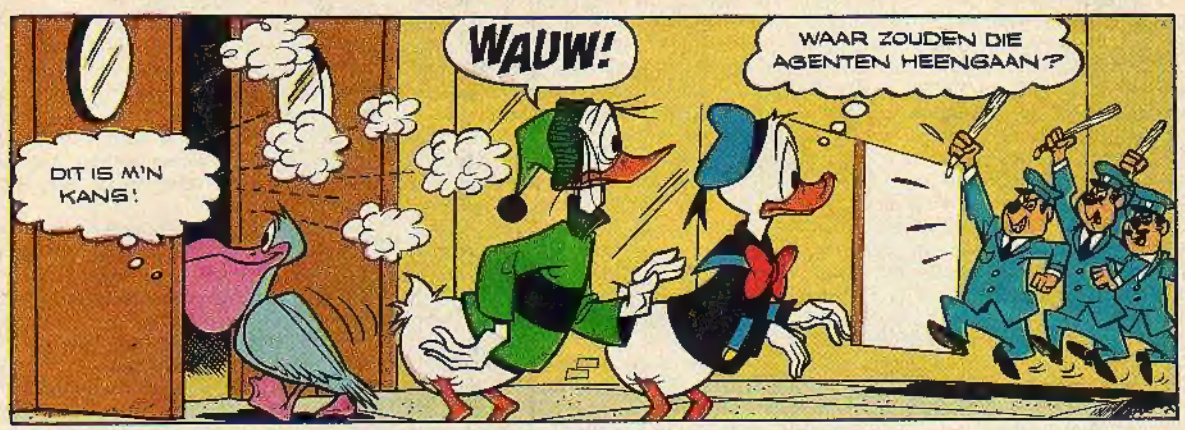
WAUW!
WAAR ZOUDEN DIE AGENTEN HEENGAAN?
DIT IS M'N KANS!

NAAR HET VISRESTAURANT!
ZE VINDEN HET ER VAST NIET LEUK! VEEL TE VEEL HERRIE!

HIJ IS BEGONNEN!
HERRIE SCHOPPEN, HÈ...?
BEGONNEN? WAARMEE?

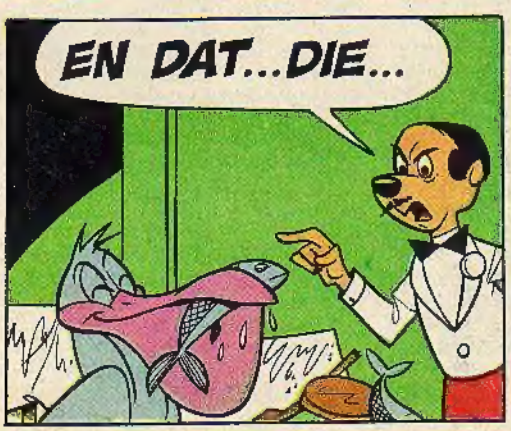
EN DAT...DIE...

LATER...
ZIT ME NIET ZO AAN TE KIJKEN!

HELP JEZELF IN ISFAHAN

Geschreven door Hans Werner

Getekend door Jan Sanders

Isfahan is een stad in Perzië en ligt praktisch naast de deur, een middagje vliegen en je bent er al, maar dat is niet altijd zo geweest. Duizend-en-een jaar geleden was Isfahan een geheimzinnige oosterse stad, dat was in de tijd dat er boven Perzië nog gevlogen werd op prachtige tapijten. Nu rijden er in de straten van Isfahan grote Amerikaanse auto's die in de plaats zijn gekomen van de kamelen-karavanen en je kunt er Coca Cola kopen in een zelfbedieningswinkel. Maar er bestaan nog straatjes die voor de Amerikaanse auto's te nauw zijn, in de bazar, die grote uitstalling waar je tussendoor loopt onder de schaduw van tentzeilen, en daar vind je met een beetje geluk antieke dingen waar een geschiedenis aan vast zit, bijvoorbeeld een van de bronzen lampen waarin vroeger een behulpzame geest huisde. Die bronzen lampen zijn heel zeldzaam geworden. In het oude Isfahan had ieder huis zijn eigen bronzen lamp. Ze waren te koop bij Yoesoef Hassanpoer. Het enige dat de koper hoefde te doen was zijn geld op de toonbank leggen, de lamp mee naar huis nemen en in een stille kamer over het brons wrijven — de behulpzame geest deed de rest.

Hij kwam naar buiten in de vorm van een ijzersterke man, gekleed in een wijde broek, slippers met gekrulde neuzen en een tulband, en vervolgens had hij aan een paar woorden genoeg om aan de slag te gaan. Dank zij de behulpzame geesten was er in het oude Isfahan voor de mensen niets anders te doen dan voor het huis zitten en thee drinken, thee die gezet was door de geest uit de lamp. Niemand in Isfahan sjouwde ooit met koffers, niemand ploegde ooit een veld om, niemand bouwde ooit een huis, niemand waste luiers, niemand trok een kurk uit een fles, niemand ving vliegen, niemand deed de deur open. Alles werd overgelaten aan de behulpzame geesten.

Tot op een dag Yoesoef Hassanpoer, de man die de bronzen lampen verkocht, per ongeluk een van de lampen uit zijn handen liet vallen. De lamp kletterde op de stenen vloer. Yoesoef Hassanpoer klom omlaag — hij stond op een trapje, want hij was bezig de lampen op de bovenste plank af te stoffen — en hij raapte de lamp op. Tot zijn opluchting zag hij dat het goed was afgelopen: er zat geen deukje in het brons.

Hij zette de lamp weer op de plank bij de overige lampen en vergat zijn onhandigheid. Maar de geest die in de lamp woonde vergat het niet. Wacht maar, dacht hij bij zichzelf, zodra ik de kans krijg buiten de lamp te komen, zal Yoesoef Hassanpoer nog eens wat beleven. Het duurde maanden — de geest in de gevallen lamp dacht dat het jaren waren en zijn humeur werd er door het lange wachten niet beter op — voor het zover was. De bronzen lamp, die er aan de buitenkant volkomen onbeschadigd uitzag, werd door Yoesoef Hassanpoer verkocht aan een rijke handelaar in dadels die Noeri heette. Noeri nam de lamp mee naar huis, trok zich terug in een stille kamer — een van de honderd stille kamers in het enorme huis dat behulpzame geesten hadden gebouwd voor zijn grootvader — en hij wreef met zijn mouw over het brons. De geest kwam naar buiten.

„Dit huis heeft honderd kamers," zei Noeri, „en in iedere kamer zwermen legers vliegen. Sla die allemaal dood, en als je daarmee klaar bent, zadel dan mijn kameel."

De geest vloog de deur uit. Na een halve minuut was hij alweer terug, een beetje buiten adem van het harde werken. Hij zei: „De kameel is doodgeslagen, o meester, en de vliegen zijn gezadeld."

„Dit is zeker een geest met een spraakgebrek," dacht Noeri en hij ging naar buiten. Daar lag zijn kameel dood en het zadel hing los in de lucht, gedragen door tienduizend vliegen.

Noeri liep snel terug het huis in en wreef driftig over de lamp waarin de geest was teruggegaan om te rusten. De geest gleed weer uit de lamp, hij groeide Noeri boven het hoofd, sloeg zijn armen over elkaar en wachtte af „Wat bezielt jou?" schreeuwde Noeri. De geest sprak niet. Als antwoord op Noeri's vraag lichtte hij zijn tulband van zijn hoofd, zodat Noeri zijn kaalgeschoren schedel kon zien, met achterop een bult als een duiveëi.

„Wanneer is je dat overkomen?" schreeuwde Noeri. „Hier in huis?"

De geest schudde zijn hoofd.

„Dan heeft die oplichter van een Yoesoef me een kneusje aangesmeerd!" brulde Noeri. „Dat zal ik hem betaald zetten!" Hij zei tegen de geest: „Breng de lamp terug naar de winkel, zet hem terug op de bovenste plank bij de andere lampen zonder dat Yoesoef het ziet en ga dan zelf terug in de lamp."

Drie maanden bleef de lamp op de plank staan voor hij werd verkocht aan een nieuwe klant, ene Hassan, die de lamp mee naar huis nam, hem opwreef en de geest na zijn verschijnen opdroeg zijn bed op te maken en zijn goudstukken te tellen.

De geest vloog weg en kwam na een halve minuut, lichtelijk hijgend, terug met de boodschap: „U heeft meer bedden dan goudstukken."

„Hoe bedoel je dat?" vroeg Hassan geschrokken. „Meer bedden dan goudstukken? En ik heb maar één bed! Je wilt toch niet beweren dat ik geen enkel goudstuk meer bezit?"

De geest knikte met een onbewogen gezicht van ja.

„Waar zijn al mijn goudstukken dan gebleven?" stamelde Hassan.

„Ik heb ze opgemaakt!" zei de geest. „En het bed heb ik geteld. Alles zoals mij door u werd opgedragen."

„Uit mijn ogen!" schreeuwde Hassan. „Terug naar de winkel waar je vandaan komt. En neem je lamp mee!"

De geest ging terug naar de winkel waar hij vandaan kwam, zette zonder dat Yoesoef het merkte de lamp terug op de bovenste plank en trok zich terug om te rusten in zijn bronzen gevangenis, lachend in zijn vuistje, want hij begreep dat zijn plan begon te werken. De derde keer dat de gevallen lamp door de onwetende Yoesoef werd verkocht, ging het niet anders dan het de vorige twee keren was gegaan.

De lamp werd een vierde, een vijfde, een zesde keer verkocht. Steeds zorgde de geest ervoor, de opdrachten die hem werden gegeven verkeerd uit te voeren, behalve dan de opdracht: ga terug naar de winkel waar je vandaan komt, dat deed de geest zonder zich te vergissen.

Op die manier bezocht de gevallen lamp het ene huis na het andere, overal ontevreden mensen achterlatend. De reeks van ongelukken bezorgde de winkel van Yoesoef op den duur een kwade naam. De mensen in Isfahan waarschuwden elkaar: „Als je tegenwoordig iets gedaan wilt hebben, dan kun je het beter zelf doen. De lampen van Yoesoef zijn niet meer te vertrouwen."
Omdat alle lampen in de winkel van Yoesoef er aan de buitenkant hetzelfde uitzagen, kwamen de mensen in Isfahan er nooit achter dat er in werkelijkheid maar één lamp was met een beschadigde geest. Op den duur gebruikten ze — om het zekere voor het onzekere te nemen — de lampen alleen nog voor verlichting. Ze deden er olie in en een pit en ze staken de pit aan. Totdat er elektrische verlichting in Isfahan werd aangelegd, deden de lampen dienst. Daarna verdwenen ze via opkopers naar de bazar, waar ze door toeristen worden bekeken en soms gekocht. In Isfahan dragen de mensen nu zelf hun koffers, ze ploegen zelf hun velden, ze bouwen zelf hun huizen, ze wassen zelf kleren, vangen zelf vliegen en doen zelf de deur open. Ook zetten ze zelf thee. De geesten in de schaarse lampen die er nog zijn, komen nooit meer naar buiten. Ze blijven binnen en leiden een luie levensstijl. Ze zijn — op één historische uitzondering na — helemaal niet op hun achterhoofd gevallen.

Hiawatha

WAAROM WILLEN JULLIE NIET BESSEN VOOR MIJ PLUKKEN, HIAWATHA ?
MIJ ZIJN DAPPERE KRIJGER! DIE PLUKKEN GEEN BESSEN!
GP/H #3

MAAR MIJ GAAN GROTE BESSENTAART BAKKEN!

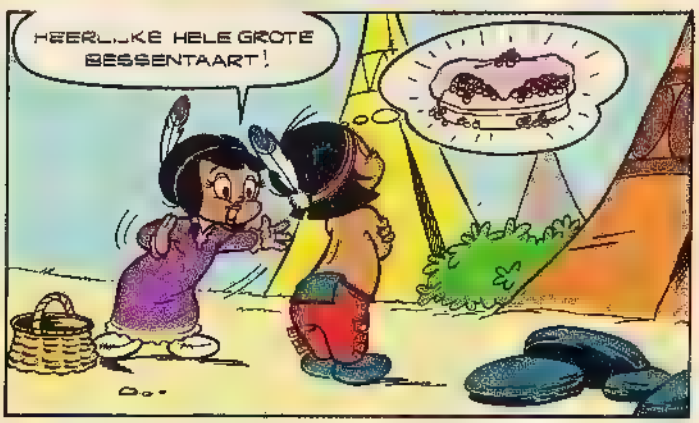
HEERLIJKE HELE GROTE BESSENTAART!

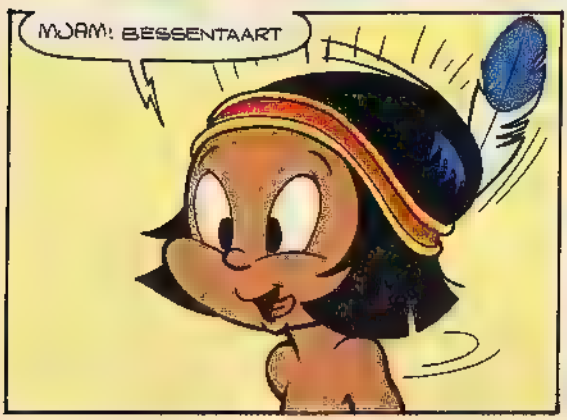
MJAM! BESSENTAART

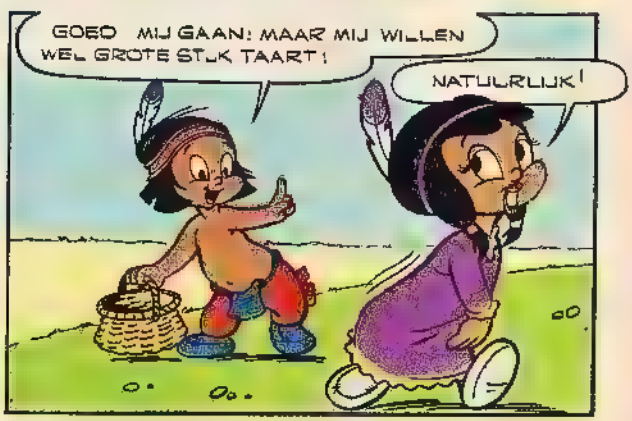
GOED MIJ GAAN! MAAR MIJ WILLEN WEL GROTE STUK TAART!
NATUURLIJK!

EVEN LATER
HÉ, EEKHOORNTJE! WETEN JIJ WAAR BESSEN GROEIEN?
TSJIEK! TSJIEK!
JA, MIJ GAAN MET JOU MEE! WIJZEN JIJ MIJ DE WEG
TSJIEK!
EEKHOORNTJE JIJ ZIJN GEWELDIG!
ZO ZIJN MIJN MANDJE ZO VOL!
ZEZO DAT ZIJN
TSJIEK!
BEER!
HELP!

MIJ PUF ZWEMMEN. HIJG. NAAR OVERKANT
BEER ZIJN WEG! MIJ ZIJN VEILIG. PUF!
MIJ MOETEN EVEN HIJG .. OP ADEM KOMEN!
SNIFF! SNUFF!
WAT ZIJN
ELAND!
MIJ MOETEN . HIJG PUF. WEER TERUGZWEMMEN!
DAAR KOMEN ELAND! M J MOETEN VERSTOPPEN

BOEHOE!
BRUL!
EVEN LATER..
BEER EN ELAND ZIJN WEG! NU GAUW NIEUWE BESSEN PLUKKEN!
MANDJE ZIJN VOL! NU VLUG NAAR ZILVERSLANG!
HIAWATHA! MIJ WAREN ZO ONGERUST! DAPPERE KRIJGERS HEBBEN WOESTE BEER EN ELAND GEZIEN IN BOS!
HIER ZIJN JOUW BESSEN, ZUSJE! MIJ HEBBEN BOZE BEESTEN ALLEBEI OP VLUCHT GEJAAGD!
OOOHH!
JIJ MOETEN MAAR GAUW GROTE TAART BAKKEN! DAPPERE KRIJGER ALS MIJ DAT WEL VERDIENEN!

DE DROMEDARIS VAN ENKHUIZEN

Femkes paardestaart wappert in de wind. Ze staat op het schip van haar vader en kijkt naar de torens en huisjes die steeds dichterbij komen. Het is geen verre reis van Friesland naar Enkhuizen, maar voor een meisje van zes dat nog nooit eerder van huis is geweest lijkt het of ze naar het eind van de wereld gaat. Na een half uur ligt het schip in de haven en even later stappen Femke en haar vader door de smalle straatjes met hier en daar een ouderwets winkeltje. Femke kijkt haar ogen uit. Haar vader lacht en zegt: „Heb je weleens een grote peperbus gezien?" Femke knikt en wijst met haar handjes een hoogte aan van zo'n centimeter of twintig. Ze lopen nu langs de Westerdijk en Femke zet aan de lichtjes in haar vaders ogen dat hij een grapje met haar wil uithalen. „Kijk, dat is een grote peperbus," zegt hij en wijst naar een gebouw. Femke snapt er niks van. „Dat is toch geen peperbus," zegt ze. „Die zien er heel anders uit."

„Je hebt gelijk hoor kleintje," lacht haar vader, „maar dit wordt het ‚peperhuis" genoemd omdat de mensen heel vroeger een heleboel peper en andere kruiden uit verre landen haalden en dat hier bewaarden. Tegenwoordig is het een museum, waar je alles kunt zien wat met schepen te maken heeft." Femke vindt het geweldig, en als ze een tijdje later langs de Zuidertoren lopen, is ze helemaal in haar nopjes want daar speelt het carillon, allemaal zilveren klokjes tinkelen vrolijk. Ze wandelen verder en komen bij een ophaalbrug, vlak voor een groot gebouw dat er erg oud uitziet. Femkes vader neemt haar mee naar binnen door een soort poortje. Binnen is het warm en gezellig. Het lijkt eigenlijk wel een beetje op een kasteel.

Femke ziet een wenteltrap en ze is heel benieuwd waar die naar toe gaat. „Naar de toren," zegt haar vader als ze het vraagt. Ze komen in een zaal, die ingericht is als café. Er zijn allemaal nisjes met banken en stoeltjes.

Ze duiken in zo'n nisje weg en Femke krijgt van een juffrouw een glas chocolademelk. „Weet je waar we nu zijn?" vraagt haar vader. Natuurlijk weet Femke dat niet, ze is immers nog nooit eerder in Enkhuizen geweest. „In de Dromedaris," zegt haar vader. Femke springt van haar stoel en stampt op de grond. „Je houdt me weer voor de gek," roept ze. „Een dromedaris is geen kasteelhuis, maar een beest met een bult." „Ga zitten, kleine driftkop," zegt haar vader rustig. „Dit huis is natuurlijk geen dromedaris, maar het heeft wel met een dromedaris te maken, luister maar. Vroeger, in dezelfde tijd dat de mensen die peper en andere kruiden uit verre, warme landen haalden, voeren ze ook naar Afrika en Azië. Op een dag kwam een schip van zo'n reis terug in Enkhuizen met iets heel vreemds aan boord. Het had vier tamelijk kromme poten en een grote bult op zijn rug." „Een dromedaris," jubelde Femke. „Juist," ging haar vader verder, „De scheepsjongen Jan had hem ergens in zo'n ver land gevonden en zomaar meegenomen naar Holland. Het was nog een jong dier en hij had zich meteen erg aan Jan gehecht. Hij liep als een hondje achter hem aan en gaf zelfs kopjes. Jan nam het dier mee naar huis en kreeg meteen ruzie met zijn moeder. Stel je voor, wie neemt er nou zo'n eng beest als huisdier?! Maar, ... alles went, de dromedaris mocht in een houten bijgebouwtje slapen en hij at gras en distels die Jan voor hem verzamelde. Al gauw hield heel Enkhuizen van het vreemde beest en iedereen vond het heel gewoon dat hij dagelijks door de — toen nog erg kleine — stad sjokte. Maar Jan was scheepsjongen en na een tijdje moest hij weer varen. Op de dag van zijn vertrek stond de dromedaris aan de haven. Het leek net of er tranen uit zijn ogen liepen, maar dat is natuurlijk onzin, want wie heeft er nou ooit van een huilende dromedaris gehoord. Er gingen dagen voorbij, maar het schip keerde niet terug, want alles ging toen veel langzamer dan nu en de zeereizen duurden weken, maanden, dikwijls jaren.

De dromedaris stond iedere dag urenlang aan de haven en tuurde naar de horizon. Soms kwam er een schip binnen en dan hoefde hij er zo goed en zo kwaad als het ging naar toe, maar het was nooit het schip van Jan.

Zo verstreken er weken, maanden en op een dag riep de dromedaris zomaar de zee in. Een jongetje dat bij de haven speelde, waarschuwde een paar mannen en het dier werd teruggehaald, maar de volgende dag deed hij precies hetzelfde. De Enkhuizenaren piekerden erover wat het dier wel zou kunnen schelen en uiteindelijk bedachten ze dat hij misschien wel heimwee had naar zijn eigen

Geschreven door
Renée H. L. van Hensbergen

Getekend door
Henk Albers

land. Tenslotte besloot een van de kapiteins het dier op zijn volgende reis mee nemen en terug te brengen naar zijn geboorteland en zo gebeurde het. Niet lang daarna keerde Jan terug in Enkhuizen. En hoewel hij al lang geen kleine jongen meer was huilde hij toen hij hoorde dat zijn dromedaris niet meer in het stadje was. En als herinnering aan de dromedaris van Enkhuizen werd de stadspoort met de bultige stompe toren „De Dromedaris" genoemd."

„En wat gebeurde er verder met Jan?" vraagt Femke nieuwsgierig.

„Jan werd later kapitein van een van de Oost-indië-schepen en nog later trouwde hij met een Fries meisje en ging in Friesland wonen." „En heeft hij zijn dromedaris nooit terug gezien?" vraagt Femke. Haar vader geeft geen antwoord, maar zegt „Kom, we moeten naar huis."

Later op het schip trekt Femke hem aan zijn mouw en zeurt „Was dat verhaal van net nou écht waar?" Er branden weer van die grappige lichtjes in haar vaders ogen. „Ach Femke," zegt hij, „dat weet je natuurlijk nooit. Er zijn een heleboel geleerde mensen die hele andere verhalen over die toren in Enkhuizen vertellen, maar ik heb dit verhaal zelf van mijn grootvader gehoord en die had het weer van zijn grootvader." En vader Jan tilt zijn kleine meisje op en neemt haar mee naar het ruim, waar een oude houten kist staat met ijzeren sloten. Hij tilt het zware deksel op en trekt iets onderuit de kist. „En mijn grootvader heeft mij ook verteld," zegt hij, „dat Jan toen hij kapitein was geworden, nog eens naar dat verre land is gegaan om zijn dromedaris te zoeken." „En heeft hij hem toen gevonden?" vraagt Femke. „Mijn grootvader zei van wel," zegt haar vader. „En hij vertelde me ook dat Kapitein Jan aan een schilder in dat verre land heeft gevraagd of hij een portret van de dromedaris wilde maken." „En heeft ie dat gedaan?" vraagt Femke, trappelend van nieuwsgierigheid, want ze voelt dat er nu iets gaat gebeuren..

„Mijn grootvader zei van wel," zegt vader Jan langzaam en hij laat zien wat hij uit de kist heeft gehaald. Het is een tekening op heel oud, vergeeld, perkamentachtig papier, de kleuren zijn een beetje vaal, maar je kunt toch duidelijk zien wat het moet voorstellen. Een dier dat lijkt op een kameel met vreemde krommepoten en een grote bult op zijn rug

DE SMURFJES

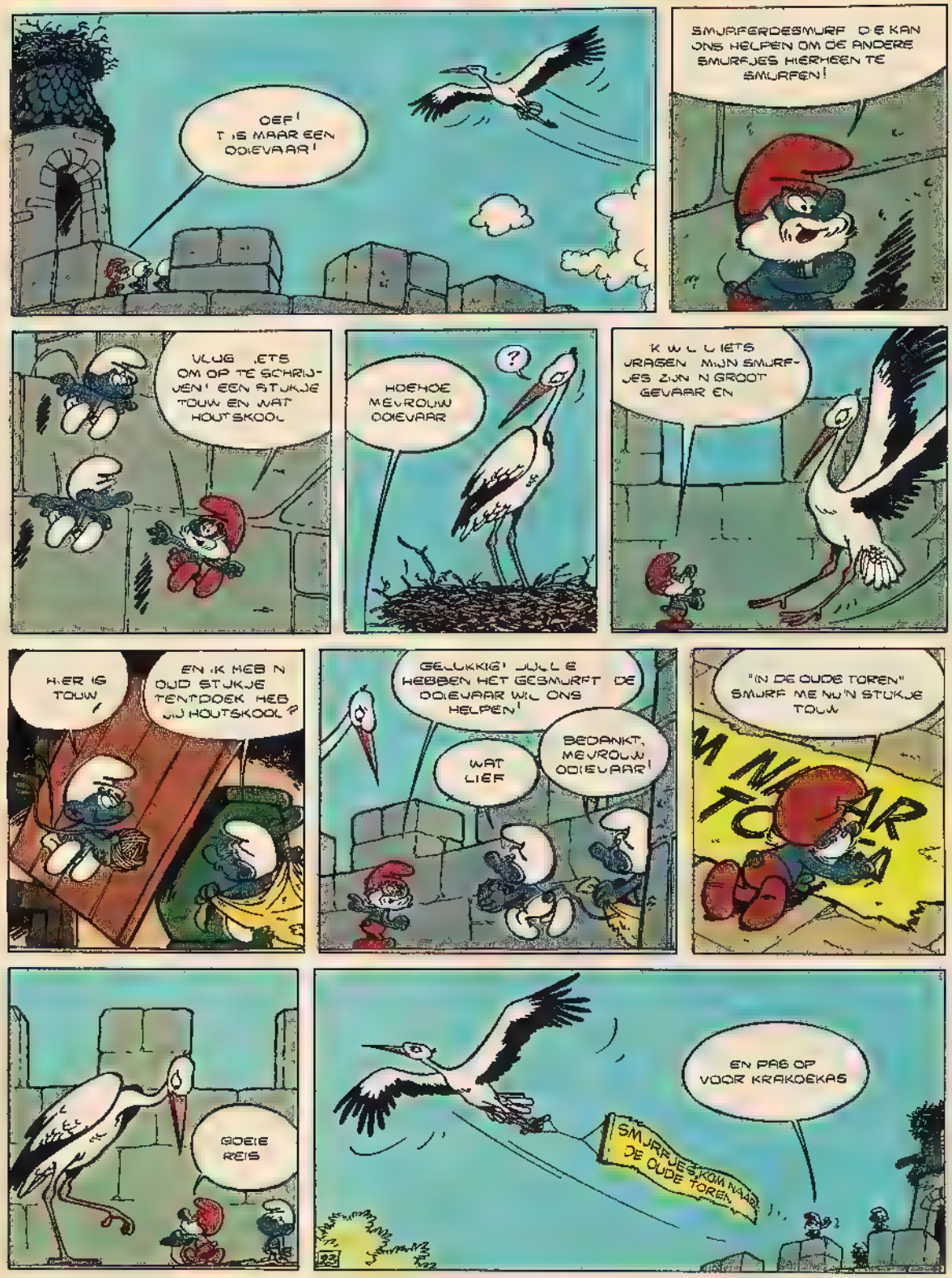
OEF! T IS MAAR EEN ODIEVAAR!
SMURFERDESMURF DIE KAN ONS HELPEN OM DE ANDERE SMURFJES HIERHEEN TE SMURFEN!
VLUG IETS OM OP TE SCHRIJVEN! EEN STUKJE TOUW EN WAT HOUTSKOOL
HOEHOE MEVROUW ODIEVAAR
?
K WIL U IETS VRAGEN MIJN SMURFJES ZIJN IN GROOT GEVAAR EN
HIER IS TOUW
EN IK HEB N OUD STUKJE TENTDOEK HEB JIJ HOUTSKOOL?
GELUKKIG! JULLE HEBBEN HET GESMURFT DE ODIEVAAR WIL ONS HELPEN!
WAT LIEF
BEDANKT, MEVROUW ODIEVAAR!
"IN DE OUDE TOREN" SMURF ME NU'N STUKJE TOUW
IN DE OUDE TOREN
GOEIE REIS
EN PAS OP VOOR KRAKOEKAS
SMURFJES KOM NAAR DE OUDE TOREN

en de KRAKOEKAS

DOOR Peyo

De Smurfjes zijn voor de verschrikkelijke vogel Krakoekas gevlucht en houden zich schuil in de wachttoren . .

WORDT VERVOLGD

Goofy de VLIEGENVANGER

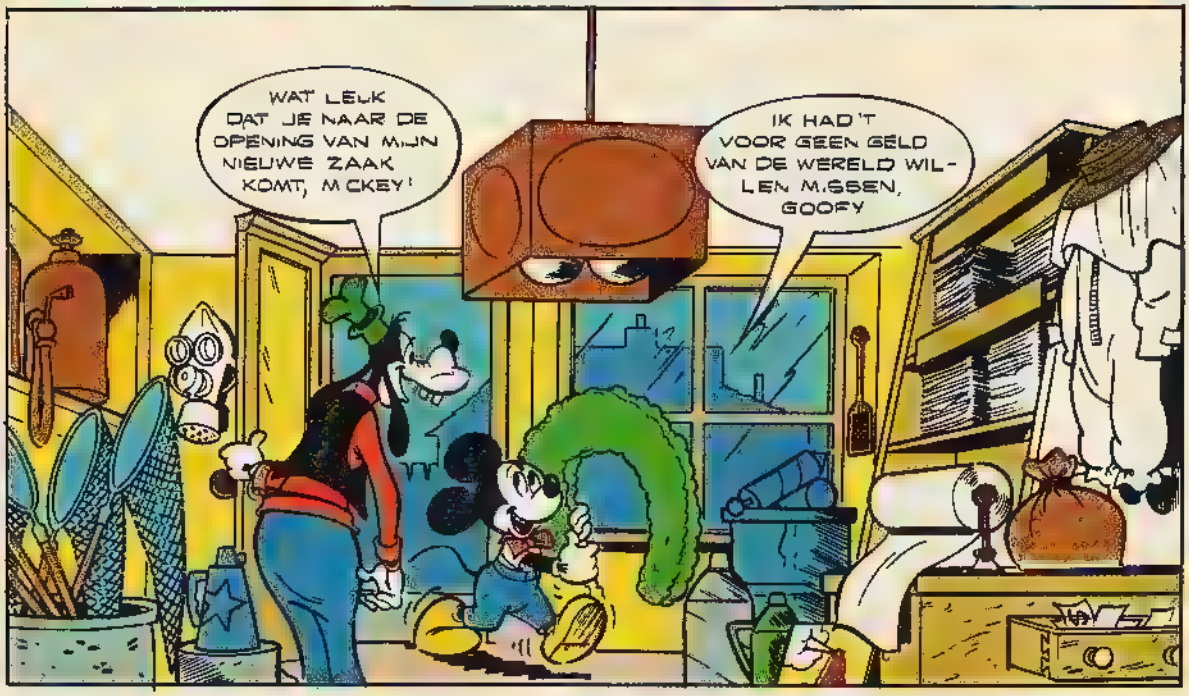

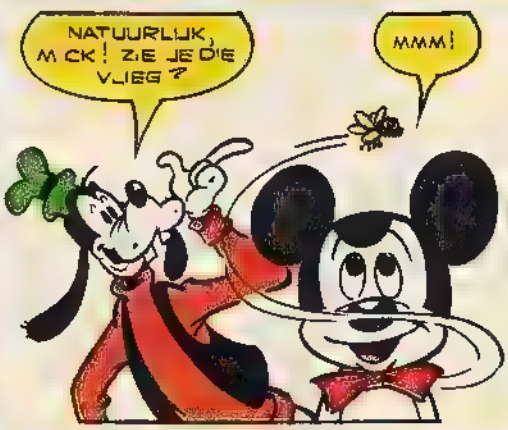

GOOFY PAS OP! 'T VLIEGENPAPIER
KOM HIER! LELIJKE PLAAG-GEEST!
WAAR-IS-'T-IE?
DAAR! OP JE NEUS
WAUW! IK HEB 'M!
ZIE JE WEL! 'T LUKT ALTIJD.
MAAR JE MOET NIET VRAGEN HOE!
TELEGRAM VOOR MICKEY MOUSE
DAT BEN IK! GEEFT U MAAR
VAN WIE IS 'T, MICKEY?
VAN M'N OUDE VRIEND RADJAH WEETJUBEZT! ZIJN LAND WORDT GETEISTERD DOOR 'N VRESELIJKE PLAAG!

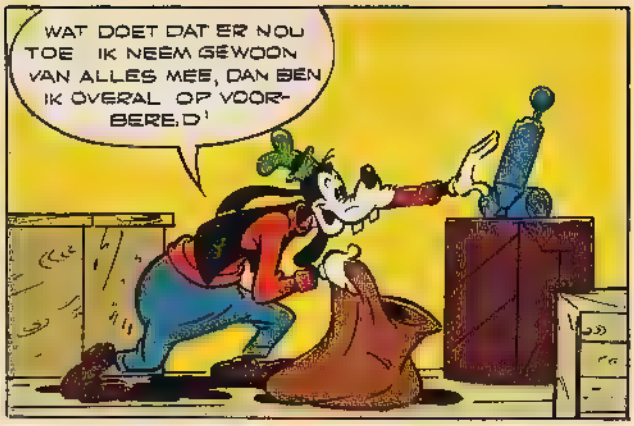

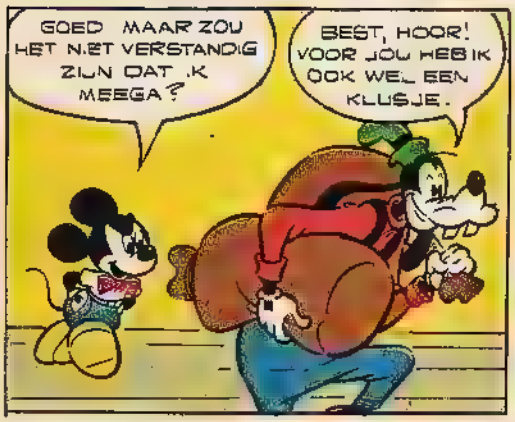

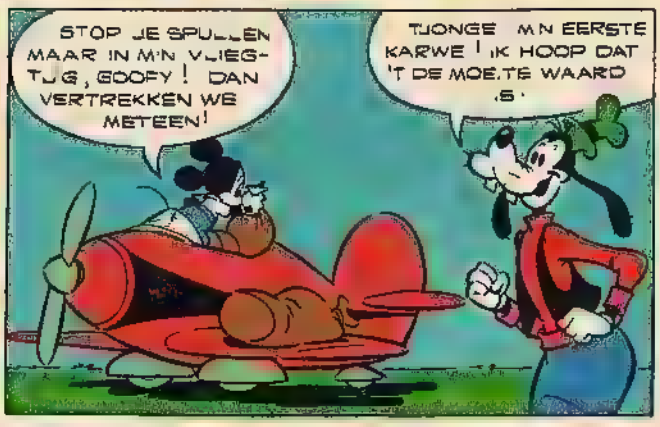

EN ZO BEREIKEN ONZE VR ENDEN TEGEN ZONSONDER-GANG HET KLEINE LAND VAN RADJAH WEETUITBEZT

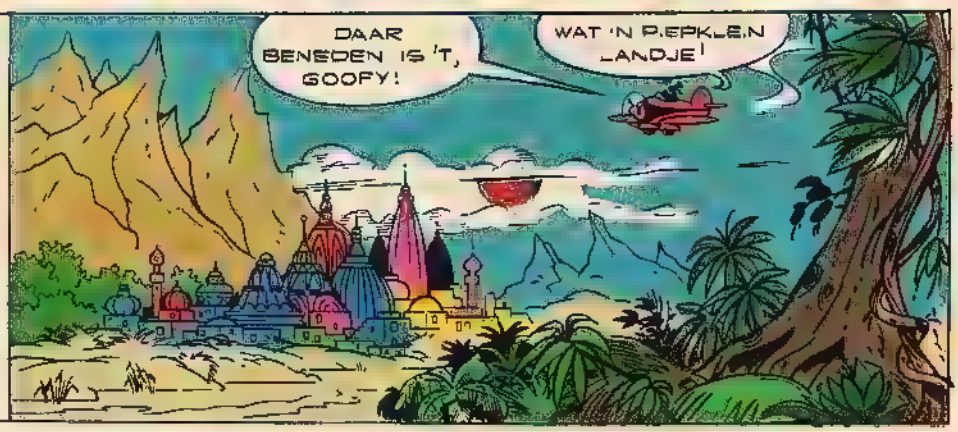

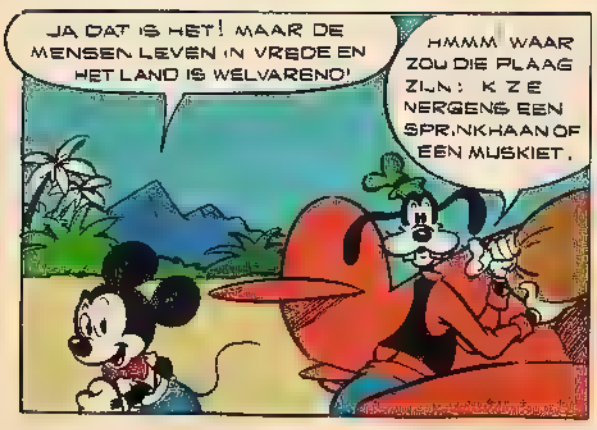

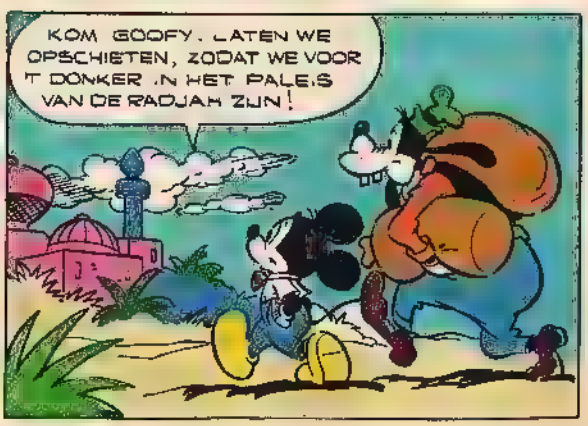

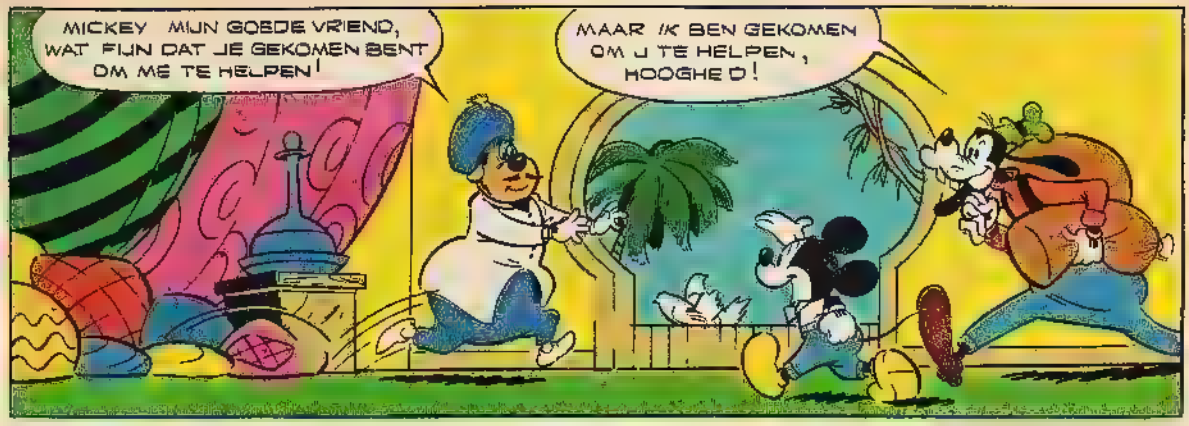
MICKEY MIJN GOEDE VRIEND, WAT FIJN DAT JE GEKOMEN BENT OM ME TE HELPEN!
MAAR IK BEN GEKOMEN OM U TE HELPEN, HOOGHEID!

HUH? WIE IS DAT?
MIJN BESTE VRIEND GOOFY, HOOGHEID! KAMPIOEN-INSEKTEN-BESTRIJDER!

ZEGT U MAAR WAT ER AAN SCHORT EN IK KOM MET MIJN SPUITBUS OF VLIEGENPAPIER EN FOETSJE ZIJN ZE!
K BEN BANG DAT JE MIJ NIET KUNT HELPEN BESTE VRIEND!

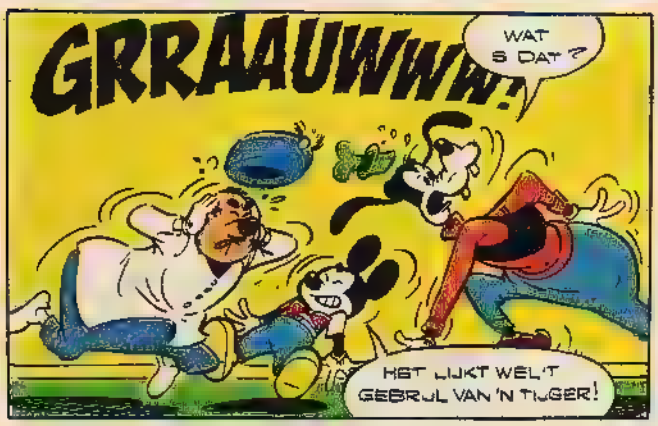
GRRAAUWWW!
WAT IS DAT?
HET LIJKT WEL'T GEBRUL VAN 'N TIJGER!

GRRRAAUWW!
DAAR LIJKT'T NIET ALLEEN OP! HET IS HET GEBRUL VAN EEN TIJGER!
OE! DAAR HAD IK NIET OP GEREKEND!

GELUKKIG HIJ IS OPGEHOUDEN!
MAAR NIET VOOR LANG HIJ BRULT DE HELE NACHT, OM DE DRIE MINUTEN! MIJN ONDERDANEN ZIJN UITGEPUT!
MAAR HEBBEN UW MANNEN DAN NIET GEPROBEERD OM DE TIJGER TE VANGEN?
JAWEL, MAAR ER ZIJN NERGENS SPOREN VAN HEM TE VINDEN! WE WETEN DAT-IE ER IS, MAAR NIEMAND HEEFT 'T BEEST OOIT GEZIEN!

MIN VOLK GELOOFT DAT 'T EEN SPOOK-TIJGER S! DE MENSEN ZITTEN DE HELE NACHT BEVEND IN HUN HUIZEN EN NIEMAND KAN SLAPEN!

TJA! ER ZIT NIKS ANDERS OP DAN HET TE PROBEREN MET WAT WE HEBBEN! PAK JE SPUITBUS EN KOM MEE, GOOFY!
DIT KARWEITJE STAAT ME HELEMAAL NIET AAN!

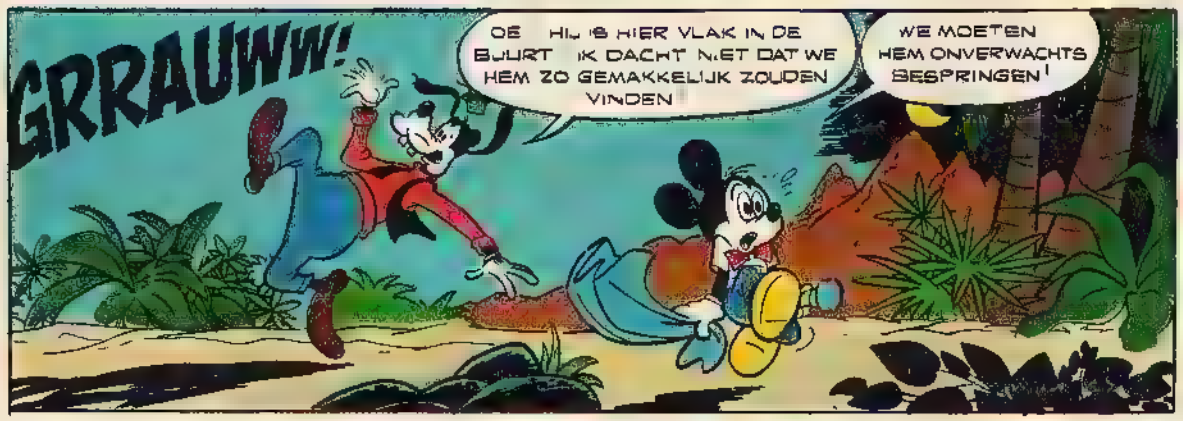
GRRAUWW!
OE HIJ IS HIER VLAK IN DE BUURT IK DACHT NIET DAT WE HEM ZO GEMAKKELIJK ZOUDEN VINDEN
WE MOETEN HEM ONVERWACHTS BESPRINGEN!

IK DUW DE STRIKEN OPZIJ EN JIJ BESPUIT HEM MET HET VERDELGINGSMIDDEL! DAN GOOI IK GAUW HET NET OVER HEM HEEN EN KLAAR IS KEES!
GOED. IK HOOP DAT HET LUKT.

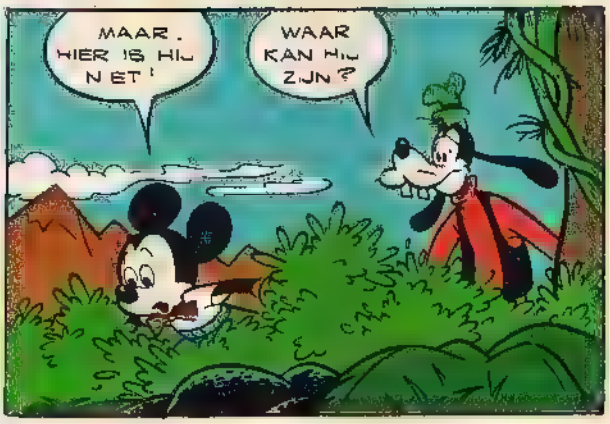
MAAR. HIER IS HIJ NIET!
WAAR KAN HIJ ZIJN?

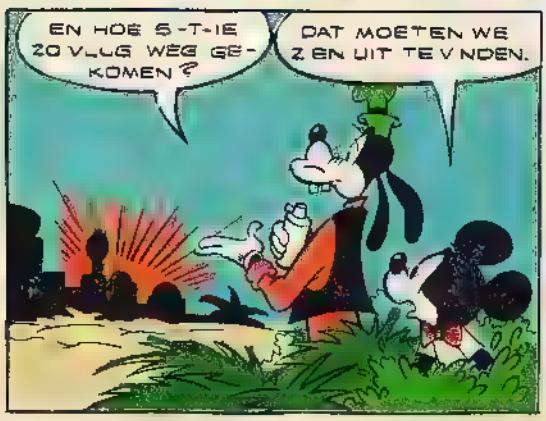
EN HOE S-T-IE ZO VLUG WEG GEKOMEN?
DAT MOETEN WE ZIEN UIT TE VINDEN.

IK BEGRIJP ER NIETS VAN! WE HOORDEN HEM TOCH ALLEBEI BRULLEN!
MAAR HET BEEST IS NERGENS TE BEKENNEN!

OEAAAH! WE LOPEN NOU AL DE HELE NACHT NAAR DAT BEEST TE ZOEKEN EN WE HEBBEN ZELFS GEEN SPOOR VAN HEM GEVONDEN! VOLGENS MIJ IS HET ECHT 'N SPOOK-TIJGER!
NEE, DAT GELOOF IK NIET! ER MOET EEN ANDERE VERKLARING ZIJN!
WE GAAN NOG EENS MET DE RADJAH PRATEN!
TJONGE! HET IS HIER WEL RUSTIG, HÈ?
IEDEREEN SLAAPT! BEHALVE DIE MELKBOER!
ZELFS OP DE MARKT LIGT IEDEREEN TE SLAPEN!
NOGAL LOG SCH! ZE ZIJN NATUURLIJK DOODMOE VAN DAT GEBRUL DE HELE NACHT!
ZZZZ
ER IS HIER IETS HEEL VREEMDS AAN DE GANG, GOOFY!
PALACE
HIER SLAAPT IEDEREEN OOK AL!
ZELFS DE RADJAH! MAAK JE HEM WAKKER?
NEE! WE LATEN HEM NOG EEN UURTJE SLAPEN
MOOI! IK BEN ZELF OOK HARD AAN EEN DUTJE TOE!

MICKEY WAKKER WORDEN!
HUH?
WATTE?
HELP! DE ZON GAAT ONDER! WE HEBBEN DE HELE DAG GESLAPEN!
M'N HORLOGE! M'N PORTEMONNAIE! ZE ZIJN WEG!
MIJN PORTEMONNAIE IS OOK VERDWENEN.
OH, IK HAD JULLIE MOETEN WAARSCHUWEN!
DAT GEBEURT EDERE KEER! ALS DE MENSEN OVERDAG SLAPEN WORDEN AL HUN KOSTBAARHEDEN GESTOLEN
DAT IS HET! DE DIEF MAAKT DE TIGER OP DE EEN OF ANDERE MANIER AAN'T BRULLEN, ZODAT DE MENSEN 'S NACHTS WAKKER BLIJVEN EN HIJ ZE OVERDAG, ALS ZE SLAPEN KAN BEROVEN!
ZIJN ER DE LAATSTE TIJD VREEMDELINGEN IN DE STAD GEZIEN, RADJAH!
NEE! MAAR IK WEET ZEKER DAT GEEN VAN MIJN MENSEN ZOIETS ZOU DOEN!
GRRAUWWW.
MOETEN WE ER NOU WEER ACHTER AAN?
DAAR IS ONS TIGERTJE WEER! KEURIG OP TIJD
NEE, HOOR! DOE DEZE OORKLEPPEN AAN! DAN KUNNEN WE LEKKER UITSLAPEN, ZONDER DAT WE ERGENS LAST VAN HEBBEN

DE VOLGENDE MORGEN...
IEDEREEN SLAAPT NOG, BEHALVE WIJ.
EN DE MELKBOER, MICKEY IK ZIE HEM UIT ZIJN WAGEN STAPPEN!
DE MELKBOER! NATUURLIJK! PAK JE VERDELGINGSSPULLETJES, GOOFY EN NEEM OOK 'N PAAR MUIZENVALLEN MEE!
MAAR WAT IS ER NOU VOOR GEHEIMZINNIGS MET DE MELKBOER?
HIJ'S DE ENIGE DIE 'S OCHTENDS ALLE HUIZEN BINNEN KAN GAAN, ZONDER VERDACHT TE ZIJN. DAT HOORT BIJ ZIJN WERK!
KIJK, HIJ GAAT DAT HUIS BINNEN!
VLUG LEG VLIEGENPAP ER EN MUIZENVALLEN OM DE WAGEN HEEN.
DAAR KOMT-E WEER, MICKEY!
GEEF MIJ GAUW ZO'N BOMMETJE TEGEN SPRINGVLOOIEN
BWAM!
HUPSAKEE!
VLUG! SMEER 'M! 'T IS EEN VAL.
IK KAN NIET! IK ZIT VAST!

WE KUNNEN ZE BETER METEEN VASTBINDEN, GOOFY!
MOET JE NOU NOG KIJKEN?
HET IS HELEMAAL GEEN MELKWAGEN, MAAR 'N GELUIDSWAGEN!
GRRRAUWW!!!
HELP! TIJGERS! WE ZIJN VERLOREN!
GRRRAUWW!!!
RUSTIG, MENSEN! JULLIE ZIJN VOOR DE GEK GEHOUDEN! ER IS HELEMAAL GEEN ECHTE TIJGER, ALLEEN 'N BANDOPNAME VAN TIJGERGEBRUL!
U HEEFT DIE ANDERE MAN NOOIT GEZIEN, OMDAT HIJ OVERDAG IN DE WAGEN BLEEF EN 'S NACHTS DE GELUIDSMACHINE BEDIENDE. ZE HADDEN OVERAL IN DE STAD LUIDSPREKERS VERBORGEN!
EN WE ZOU ER OOIT 'N MELKBOER VERDENKEN? MAAR DEZE KEER KWAM HIJ MET LEGE FLESSEN NAAR BINNEN EN KWAM MET VOLLE NAAR BUITEN!
EN ZO WE HEBBEN ALLE GESTOLEN GOEDEREN EN PORTEMONNAIES IN DE WAGEN TERUGGEVONDEN, MICKEY! IK WEET NIET HOE IK JE MOET BEDANKEN!
OH, MAAR DAT MOET GOOFY BEDANKEN HIJ BRACHT ME OP HET IDEE MET ZIJN VLEGENVANGERS!
ALS DAT ZO IS, BENOEM IK GOOFY HIERBIJ TOT OPPERINSEKTENVERDELGER VAN MIJN LAND!
EH DANKUWEL, MENEER DE RADJAH. MAAR IK BEN EIGENLIJK VAN PLAN OM ETS RUSTIGERS TE GAAN DOEN, BLOEMETJES KWEKEN OF ZO
HM!
UIT

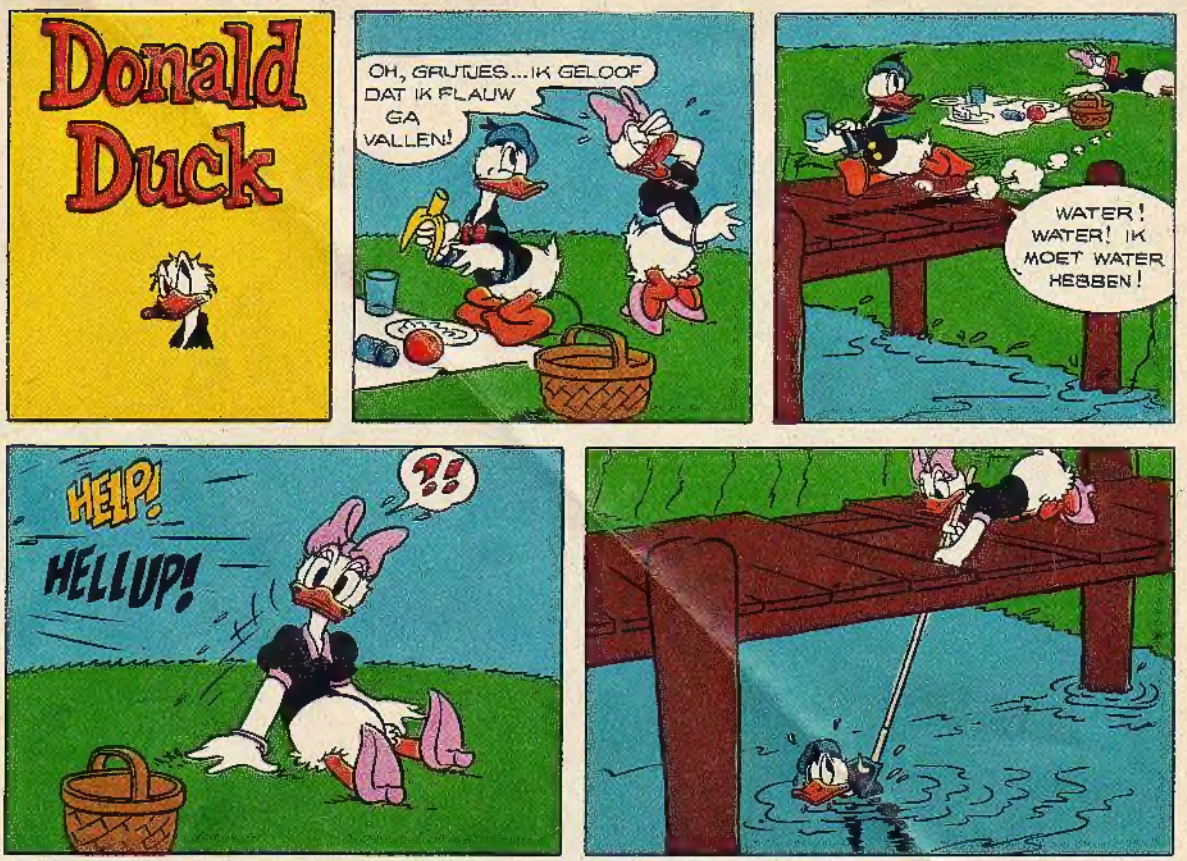

Hier is de oplossing en de uitslag van de Kerst-invulprijsvraag uit Donald Duck 51. Dat was die leuke plaat met al die Kerstcadeautjes, weet je nog?! Het zinnetje **dat je moest vinden, als je alle woorden** goed had ingevuld, was: DEZE WEKEN MAG DONALD DUCK NIET ONTBREKEN. En de hoofd-, eerste, tweede en derde prijzen zijn gewonnen door:

HOERA! UITSLAG EN OPLOSSING VAN DE KERST-PRIJSVRAAG

HOOFDPRIJS:

een winkel waar je echt in kunt staan: Liesbeth, Annette en Carla Kampen, Groningen; een vliegende hollander: Eric Verweij, Oss.

EERSTE PRIJS:

een echt naaimachientje: Emmy Timmerman, Broek op Langedijk; een fijn fietsje: Albert Greving, Hijken, Dr.

TWEEDE PRIJS:

een grandioze blokkenkar: Mario Sweris, Leiden; een wieg met pop: Petra Lanser, Hoofddorp.

DERDE PRIJZEN:

5 goocheldozen: G. Koers, Utrecht; J. Jansma, Leeuwarden; R. Breemes, Tilburg; Th. Romeijn, Terneuzen; Th. Nies, Venlo; 5 magn. dozen: A. v. d. Weiden, Rotterdam-7; H. Tuit, Den Haag; R. de Vries, Arnhem; W. Spel, Enschede; J. Ligtenberg, Zwolle; 5 poppenkasten: I. en R. de Bruin, Dedemsvaart; Kinderen Gijsel, Goes; Kinderen Toes, Ermelo; B. en I. Dijkstra, Emmen; Kinderen Sabel, Eijsden.

Sta jij er niet bij? Dan is er toch een kansje dat je een van de andere prijzen thuisbezorgd hebt gekregen. Jammer genoeg is hier geen plaats om álle prijswinnaars te vermelden, maar als je iets gewonnen hebt, heb je je cadeautje al thuis. De volledige lijsten met uitslagen liggen op de bijkantoren van De Geïllustreerde Pers N.V. ter inzage. Alle prijswinnaars gefeliciteerd.
En had je deze keer geen geluk, probeer het dan de volgende keer gewoon weer eens opnieuw!

PIPO in

TEKST: Wim Meuldijk
TEKENINGEN: Jan van der Voo

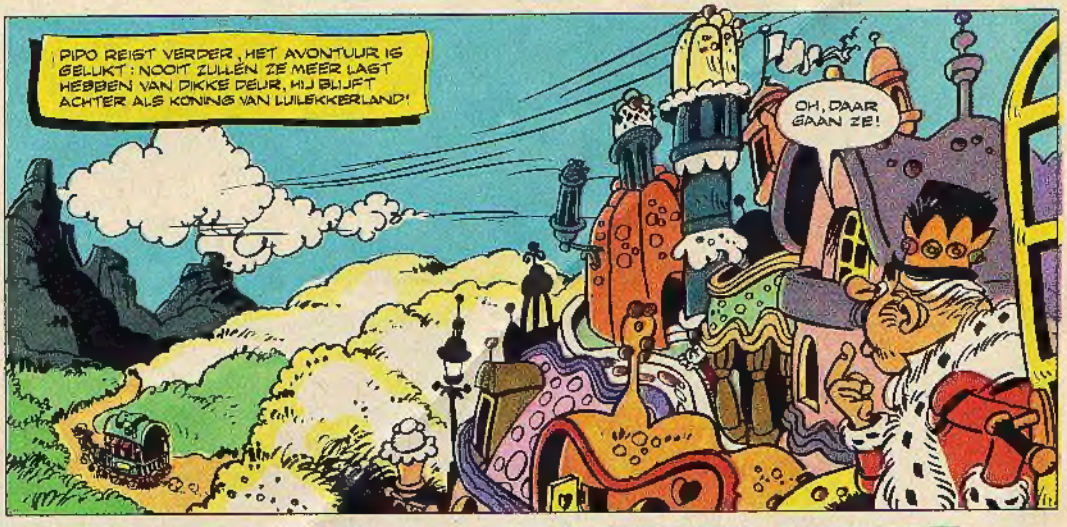

Smulgarije

AAN TAFEL IN DE WOONWAGEN...
PIPO, NU HEBBEN WE DE HARTIGE HAP WAAR JE ZO NAAR VERLANGDE EN NU ZIT JE TE DROMEN, IS ER IETS?
TJA, TOCH IS HET VREEMD!
IK MIS DAT GEROEP!
WELK GEROEP?
DAT GEROEP!
DE DIKKE DEUR!
PIPO KOEIEN-
DIKKE DEUR, WAAROM BLIJF JE NIET IN TAARTLAND?!
MAMMALOE, EEN BORD ERWTENSOEP ALSJEBLIEFT!
CIRCUS PIPO
IEPS!
HEER DEUR, BENT U VAN HET SNOEPEN AF?
HMM, HEERLIJK, SOMS EEN HARTIGE HAP IS FIJN, HIERNA GRAAG EEN GROOT STUK KOEK!!
HIJ VERANDERT NOOIT!
HUP M'N EZELTJE! (EEN MENS WENT AAN ALLES - OOK AAN LASTPOSTEN - EN EEN GEWOONTE MOET JE NIET VERANDEREN)
HUP! NONONO NO!
PIPO, WAT IS DE NATUUR TOCH MOOI!
PIPO-KOEIEN! (EIGEN TAART IS GOUD WAARD, MAAR JE MOET ER WEL IETS VOOR DOEN - AL IS HET MAAR ZEUREN...) PIPO-KOEIEN!
EN DAAROM EINDIGT DIT AVONTUUR NET ZOALS HET BEGONNEN IS.. NOU, WE HEBBEN WEL VÉÉL BELEEFD EN IEDEREEN IS 'N BEETJE WIJZER GEWORDEN! TOT ZIENS!
BÈH!
CIRCUS PIPO
TOT ZIENS

DAG VOGELS!
DAG BLOEMEN!
DAG KINDEREN!

EINDE

Donald Duck. Uitgave van De Geïllustreerde Pers NV, Stadhouderskade 85, Amsterdam, postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 35 cent per week of *f* 4,55 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 45 cent. Telefoonnummer voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-729785. **Girobetaling:** indien u het blad per post ontvangt, op postrekening 119131 van **DONALD DUCK** Amsterdam, bij voorkeur door middel van stortingsoverschrijvingskaart die u wordt toegezonden. **Adresverandering** drie weken tevoren opgeven met vermelding van oud en nieuw adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan **Donald Duck,** afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam. **Verdeler voor België:** NV Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, 2000 Antwerpen 1, tel. 382380, P.R. 83405. Prijs per nummer 6 Fr. Verkrijgbaar bij de verkopers en de boek- en dagbladhandel. **Attentie:** zonder schriftelijke toestemming van de uitgever is het verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1970 Walt Disney Productions

DIT JEUGDTIJDSCHRIFT MORELE EUROPRESSJUNIOR CODE HOUDT ZICH AAN DE